І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
New York's Telephone: BArclay 7-4125

РІК LXVII. Ч. 239. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 15-го ГРУДНЯ 1960 — 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 15, 1960 — No. 239. VOL. LXVII.

РОБЕРТ А. МЕКНАМАРА НАЙМЕНОВАНИЙ НА СЕКРЕТАРЯ ОБОРОНИ

ВІН Є ЗАРЕЄСТРОВАНИМ РЕСПУБЛІКАНЦЕМ, АЛЕ ГОЛОСУВАВ, ЯК НЕЗАЛЕЖНИЙ

Вашингтон. — 13-го грудня нововибраний президент Дж. Ф. Кеннеді, найменував 44-річного президента Фордової Моторової Компанії республіканця Роберта С. МеНамару на секретаря оборони. МекНамара повідомив пресу, що він продасть всі акції Фордової Компанії і внаслідок цього матиме в найближчих трьох-чотирьох роках втрату в сумі трьох мільйонів долярів. Він мусить це зробити, бо інакше Сенат не затвердив би його номінації з огляду на те, що був би так званий „конфлікт інтересів", бо департамент оборони, очолюваний МекНамарою заключає контракти з фірмою Форда. Кеннеді заявив на пресовій конференції, що найменований секретар оборони приносить в жертву дуже багато, і робить це тому, що хоче працювати для добра своєї країни. Журналісти оцінюють, що МекНамара заробляв у Форда по $400.000 річно, як секретар оборони він діставатиме по $25,000 річно. Він сказав на пресовій конференції, що довго думав над тим, чи прийняти пропозицію Кеннеді бути членом його кабінету. „Я зробив найтрудніше рішення в своєму житті", — казав він, бо тільки від місяця він став президентом Фордової Компанії. Сенатор Кеннеді заявив: „Пан МекНамара і я погоджуємося в тому, що ця країна мусить мати найкращу оборону в світі. Треба й найкраще використовувати фонди призначені на розбудову збройних сил. Збройні сили мусять бути так зорганізовані, щоб їх якнайлегше можна було зужити на оборону. Збройні сили мусять бути такі сильні, щоб могли оборонити ЗДА, але і такі могутні, щоб, що найважніше, не допустити до вибуху нової світової війни. Мир — це найважливіша ціль нашої оборони". Кеннеді вперше побачився з новим секретарем оборони в четвер 8-го грудня і був захоплений його енерґією та всіми засобами старався його намовити прийняти запропоноване становище. МекНамара вже тоді погодився прийняти запропонований пост, бо, як виявлено, зараз в п'ятницю відбув двогодинну конференцію з теперішнім секретарем оборони Томасом С. Гейтсом. Досі є вже найменованих п'ять членів кабінету: Рібікофф, Годжес, Юдолл, Раск і МекНамара. Передбачають, що Кеннеді наймену на секретаря летунства колишнього асистента секретаря летунства за урядування Трумана (1948 - 1951) Гаролда С. Стюарта. Стюарт працював разом із секретарем летунства Стюартом Саймінґтоном, який тепер є дорадником Кеннеді, і який мав вимагати, щоб нововбраний президент наймeнував Стюарта на секретаря летунства. Г. С. Стюарт є добрим знавцем летунських проблем. Як кандидатів на секретаря рільництва називають 62-річного провідника фармерів із Мізурі Фреда В. Гейнкела і 38-річного конґресмена з Південної Дакоти Джорджа МекҐоверна. Як кандидата на секретаря скарбу згадують теперішнього підсекретаря в державному департаменті республіканця Даґлеса Діллона. Республіканці не раді тому, щоб члени їхньої партії були співробітниками нового президента, бо тільки Демократична партія повинна відповідати за те, як Кеннеді здійснюватиме свої виборчі обіцянки.

НОВООБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТ І ЙОГО ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР

Новообраний президент Джан Ф. Кеннеді, попереднього дня перед найменуванням Роберта МекНамари секретарем оборони, найменував Діна Раска (зправа) державним секретарем. На фото: Сен. Кеннеді з Діном Раском.

Гертер прибув до Парижу на з'їзд 15-х міністрів держав НАТО

Париж. — Від п'ятниці 16. ц. м. до неділі 18-го відбуватиметься в Парижі конференція 15-х міністрів закордонних справ Організації Північно-авляитійського пакту (НАТО). З Вашинґтону прилетів вже до Парижу державний секретар Крістіян Гертер, а від ЗДА учасниками тієї конференції будуть також секретар оборони Томас Ґейтс і секретар фінансів Роберт Андерсон. Одною з центральних проблем цієї конференції буде залишення чи відкликання американських військ з Европи. Президент Айзенгавер уповноважив названих членів свого уряду до заявлення на цьоготижневій Паризькій конференції Ради НАТО, що З'єдинені Держави відкличуть частинно, або й усі свої війська з европейського континенту, якщо не знайдуться способи такого покриття коштів їх утримання, щоб вони не загрожували вартості американського доляра. На утримання американських військ в самій Західній Німеччині ЗДА видатковують річно $600 мільйонів. Ця квота у значній мірі спричинились до того, що за останніх три роки американський платничий баляис має кругло $10 більйонів дефіциту, а в одному тільки останньому році $3.800.000.000. Західня Німеччина відмовилась платити безпосередньо на утримання американських військ на її терені, але заявила, що цю справу треба поладнати в рямцях Північно-атлянтійського пакту. Новообраний президент Кеннеді буцім - то є противником відкликання військ ЗДА з Европи, але він відбув тригодинну нараду з през. Айзенгавером та секретарями Гертером, Гейтсом і Андерсоном саме головно у справі небезпечного платничого дефіциту ЗДА.

КОМУНІСТИ В КОНҐО СТВОРИЛИ ДРУГИЙ УРЯД

У ЗАГОСТРЕНІЙ СИТУАЦІЇ ЗРОСЛА ЗАГРОЗА ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ

Леопольдвіль. — Колишній віце-прем'єр в першому конґолійському уряді Патріса Люмумби, Антуан Ґізенґа, вишколений в Празі комуністичний аґітатор, який втік був до Стенлейвілю, столиці провінції Орієнталь, де Люмумба має найбільше прихильників, проголосив себе „леґальним прем'єром" уряду, який „тимчасово" перенісся з Леопольдвілю до Стенлейвілю. Цю свою проклямацію він передав на руки командира етіопських військ в Стенлейвілю з просьбою передати її генеральному секретареві Об'єднаних Націй Гаммершилдові, але совєтський представник в ОН Валеріян Зорін дістав був цю вістку швидше — напевне з тих совєтських джерел, які були інспіраторами та аранжерами цісї нової історії в Конґо. Членами „уряду" Ґізенґи є найбільш відомі в Конґо комуністи і поплентачі, включно з недавнім „диктатором" в Стенлейвілі, Бернардом Салюму, який в ультиматумі до представників ОН в Конґо і конґолійського шефа штабу полк. Мобуту погрожував, що він „переріже горла" всім европейцям, якщо до 48 годин не звільнять Люмумби. Хоч Люмумби не звільнено, конґолійські комуністи не виконали своєї погрози з уваги на швидке пересунення до провінції Орієнталь поважних континґентів війська ОН. Однак цей останній комуністичний маневр з другим урядом в Стенлейвілі ускладнює ситуацію, бо існує можливість, що СССР, Ґвінея, Ґана, З'єдинена Арабська Республіка і може ще дехто з азійсько-африканських поплентачів Москви „визнають" Ґізенґу, як голову „леґального" конґолійського уряду та вишлють туди своїх „дипломатів" — разом з комуністичною пропаґандивною літературою і легкою зброєю. Тому зросли шанси громадянської війни в Конґо й автоматично зменшились шанси місії Об'єднаних Націй в Конґо зберегти там лад і спокій. З днем 31 грудня вигасає термін, що його визначив полк. Мобуту для свого правління. Президент Касавубу буцім-то хоче покликати до життя уряд під головуванням свого колишнього кандидата, Жозефа Ілео, але Мобуту ніби є проти того. З другого боку, Мобуту не має ні потрібної військової сили, ні засобів транспорту, щоб поширити свою владу на провінцію Орієнталь і скинути Ґізенґу, який спирається на 3.000 чорних вояків в Стенлейвілі і стільки само розпорошених по названій провінції. Таким чином хаос в Конґо поглиблюється, а останні дебати в Раді Безпеки ОН нічим до його ліквідації не причинились.

МЕТРОПОЛІЯ НЮ ЙОРКУ ВІДЗНАЧИТЬ В СУБОТУ 20-РІЧЧЯ УККА

Ню Йорк. — Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Ню Йорку, що сповнює тут функцію Відділу Українського Конґресового Комітету, відзначить у найближчу суботу, 17-го грудня, 20-річчя цієї нашої центральної політичної репрезентації окремим Ювілейним Бенкетом, що відбудеться в Укр. Народному Домі при 2-ій Евню, о год. 7-ій ввечорі. Програма бенкету, тостмайстром якого буде скарбник УКК п. Йосип Лисогір, складатиметься з двох частин: ювілейно-офіційної та концертово-розваґової. У першій частині передбачені головно промови на актуальні теми голови УКК проф. Л. Добрянського і президента УКК п. Дмитра Галичина, як і тостмайстра П. Лисогора, та виступи ряду американських достойників, головно з-поміж членів Конґресу ЗДА. У цій частині будуть також роздані ювілейні грамоти усім тим платникам Національного Датку, що досі склали на ціль Народного Фонду щонайменше 100 долярів. Ювілейні грамоти дістануть також ті громадяни, що суму своїх загальних пожертв доповнять до такої висоти ще в останніх днях або й на самому бенкеті. Тому важливе, щоб між масою громадян, яких очікується на цьому бенкеті, не забракло нікого, що має бути відзначений і вшанований цією грамотою. У концертовій частині бенкету виступить відомий наш оперовий співак Теодор Терен та солістка Ґейзел Стек, дружина відомого нашого громадянина-адвоката Вол. Стека, а в розваговій частині виступлять два найбільш популярні письменники-фейлетоністи „Ікер з Понеділком", себто Іван Керницький та Микола Понеділок. Увесь прибуток з імпрези також призначений на цілі УККомітету.

Англія буде за допущення комуністичного Китаю до ОН

Лондон. — Англійський віце - міністер закордонних справ Джозеф Ґодбер заявив в палаті громад під час дебат над закордонною політикою Англії, що англійський уряд „думає, що Народна Республіка Китаю повинна бути в Об'єднаних Націях". Цю обережну заяву речника англійського уряду коментатори вважають за заповідь, що уряд Мекміллена натискатиме на нову американську адміністрацію Джана Кеннеді, щоб вона погодилась на допущення комуністичного Китаю до членства в Об'єднаних Націях. Англійці буцім-то за твердженням американських кореспондентів з Лондону, сподіваються, що новий президент і його дорадники будуть ставитись „гнучкіше" до справи участи китайських комуністів в Об'єднаних Націях. У 1956-му році президент Айзенгавер заявив був тодішньому англійському прем'єрові Іденові, що, коли б прийнято комуністичний Китай до ОН, то З'єдинені Держави виступили б з Об'єднаних Націй. Англійські соціялісти натискають на уряд, щоб той став — поруч з Індією — речником допущення китайських комуністів до ОН, бо — мовляв — без китайських комуністів не можна практично перевести ніякого міжнародного розброєння, — так, наче б із китайськими комуністами в ОН можна було таке розброєння перевести!

14 південних електорів голосуватимуть на сенатора Бирда, а не на Кеннеді

Джексон, Міссіссіпі. — 12-го грудня 8 електорів із Міссіссіпі і 6 із Алабами вирішили, що вони в дні 19-го грудня не будуть голосувати за сенатора Кеннеді, тільки віддадуть свої голоси на сенатора з Вірджінії Гаррі Ф. Бирда. Сенатор Джан Ф. Кеннеді має 300 електорських голосів, а до вибору на президента треба 269 голосів. Електори з Міссіссіпі і Алабами закликають ще й інших південних електорів, щоб не голосували за Кеннеді. Коли б Кеннеді не дістав більшости, тоді і республіканські сенатори голосували б за Бирда, і таким способом був би вибраний на президента ЗДА політик із південних стейтів, який противиться расовому об'єднанню в школах. Ці комбінації є теоретично можливі, але практично вони є майже неправдоподібні, бо Кеннеді матиме більшість електорських голосів навіть і без 14 електорських голосів із Міссіссіпі і Алабами.

Громада в Джерзі Сиbudapest

Громада в Джерзі Ситі вшанувала пам'ять Великого Митрополита

Джерзі Ситі. — Місцева Українська Громада вшанувала минулої неділі, 11-го грудня, пам'ять Великого Митрополита, Слуги Божого Андрея Шептицького, святочним концертом, що його влаштував місцевий 71-ий Відділ Союзу Українок Америки при співучасті молоді місцевих парафіяльної школи, „Рідної Школи" і Пласту в залі Українського Народного Дому. На програму концерту, започаткованого відіграванням п-ією С. Дзядів американського гимну, склались: спільна молитва, що її провела, з уваги на неприявність священика, п-ні Марія Білозорова, реферат п-ні Квітки Стецюк про Великого Митрополита, збірна декламація Р. Завадовича „Посвята" у виконанні учениці Рідної Школи Наталки Ґусар, спомин д-ра Вол. Білозора про Митрополита і молодь, сольоспів Марти Кокольської-Кобрин, фортепіянове сольо п-ні С. Дзядів та виступи хору Союзу Українок під диригентурою п. М. Ничая і хору парафіяльної школи під диригентурою п. Ірини Благітки. Концерт закінчено живим образом „Дітвора в поклоні" у виконанні пластової молоді. Проф. А. Малюца подбав про відповідне удекорування сцени.

В Україні продовжуються засуди підпільників

Не зважаючи на ввесь большевицький терор та неймовірно скомпліковані обставини, підпільна боротьба українських націоналістів проти комуно-московського окупанта в Україні продовжується, всупереч твердженням брехливої большевицької пропаґанди, мовляв, в теперішній Україні вже „немає місця" для підпільної боротьби. Багато доказів наявности активного українського підпілля подибується, часто між рядками, в листах з України. В одному з таких листів, надісланому в останніх днях з Бережан, між іншим написано: „Уже кілька днів маю написаний лист, але три дні провадився суд проти тої дівчини, що її зловили в Великодні Свята. Всіх було їх троє. Та дівчина походить зі Шумлян, пишеться Марія Полчак (?), той один з погиблих то з Бокова і ще один Петро зі Станіславівщини, а з ними був у зв'язку цей Марії рідний брат Стефан, два брати К. і цей бриґадир зі Шумлян де була криївка. Видав їх цей Стефан... Він на суді всьо наговорив на Марію, казав, що ще має бути десь закопана в лісі в Шумлянах молочарська банька з підпільними газетами і книжками та револьверами, то вчора їздили за тим усім шукати і приїхали аж пізно ввечорі і так суд закінчився, що Марію засудили на 15 років, 5 років тюрми і 10 років то вже будуть брати її до роботи, і ще одному дали 15 років тюрми..." — сказано м.і. в цитованому листі.

● **Французька Комедія** прибуває до ЗДА і в Ню Йорку виставить кілька драматичних творів французьких авторів, головним чином Мольєра. Вистави відбудуться в лютому ц. р.

Де Ґоль буде продовжувати свою політику в справі Альжиру

Париж. — Речник французького уряду заявив, що криваві заворушення в Альжирі під час перебування там президента Шарля де Ґоля від минулої п'ятниці, які в сумі дали понад 90 убитих і близько 1.000 ранених, ні в чому не змінять плянів де Ґоля, зокрема щодо переведення референдуму у Франції і її заморських посілостях в дні 8-го січня 1961 року. Французький уряд заперечує, наче б ті заворушення були доказом, що в Альжирі існують тільки два радикально-скрайні табори — арабських і французьких націоналістів та що виявилась фальшивою концепція де Ґоля — опертись на поміркованих арабах і французах. Де Ґоль твердить, що щойно референдум може потвердити, або заперечити його переконання щодо дійсних настроїв французького й інших народів у Французькій Спільноті на справу Альжиру. За коментарями преси — шанси де Ґоля дістати в Альжирі затвердження свого пляну тимчасової обмеженої автономії та пізнішого плебісциту без нагляду збоку міжнародних чинників — дуже зmaліли. Голова арабсько-альжирського закордонного уряду Фергат Аббас звернувся до Гаммершилда з вимогою взяти в опіку альжирських арабів та рішуче засудив згадані пляни де Ґоля.

Республіканці втратять один пост в Сенаті внаслідок смерти сен. Томсона

Чісин, Вайомінґ. — 9-го грудня в стейті Вайомінґ помер у віці 41-го року нововибраний сенатор - республіканець Кейт Томсон. Він помер на удар серця в домі свого приятеля, а його дружина була тоді у Вашинґтоні з трьома синами. Вайомінґський губернатор Джов Гікі є демократ, і, згідно з законом, він має право найменувати нового сенатора, хоч померлий сенатор Томсон ще не склав був присяги на новий уряд в Конґресі. Губер. Гікі може стати сам сенатором таким способом: він зрезиґнує зі свого губернаторського становища в користь свого заступника стейтового державного секретаря Джека Ґейджа, який після того наймeнує Гікі на сенатора. Найменований сенатор займав би цей пост до найближчих виборів в 1962-му році. Вдова по Томсоні заявила, що вона радо зайняла б його пост. Як демократ займе становище Томсона, то демократи матимуть 65 сенаторів, а республіканці тільки 35.

В листопаді число затруднених виносило понад 67 мільйонів, а безробітних 4,031,000

Вашингтон. — Департамент праці повідомляє, що в листопаді ц. р. число затруднених виносило рекордово високе число для того місяця — 67,182,000, але воно було на 300,000 менше, як в жовтні ц. р., а число безробітних становило 4,031,000, на 450,000 більше від цьогорічного жовтневого числа. В листопаді ц. р. було незатруднених 6.3 відсотка всіх робітних сил країни, а в жовтні цей відсоток був на 0.1 більший — 6.4 %. Звичайно в листопаді зменшується число сезонового затруднення, але цього року зменшилося на 150,000 число фабричних робітників.

Сніг? Як же під Різдво та без снігу, щонайменше для „Санта Клюсів", що на тлі снігу виглядають багато принаднішe, бодай для дітвори, що має подвійну радість: зі снігу і Санта Клюсів. Між іншим, заповідник погоди попередив, що впаде в Ню Йорку 4 інчі снігу, а його впало 17 до 20 інчів і одним з багатьох, що того дня не могли дістатись на працю, був директор Заповідника погоди.

Еспанія забороняє французьким втікачам політичну діяльність

Мадрид. — Еспанський уряд повідомив Францію, що він дбатиме, щоб остання група ворожих режимові де Ґоля втікачів, французьких націоналістів, не використала еспанського терену для своєї політичної діяльности, спрямованої проти де Ґоля. Еспанська поліція сторожить 3 готелі, в яких примістились окремо колишній лідер французько-альжирських націоналістів Пєр Лаґайлярд, його три колеги співобвинувачені в паризькому процесі проти т. зв. „барикадників" з Лаґайлярдом у проводі, та колишній головний командант французької армії в Альжирі, ген. Жауль Салян, який переїхав з Франції до Еспанії після того, як французький уряд заборонив йому жити в Альжирі. Еспанські власті півофіційно повідомили французький уряд, що вони дбатимуть, що ті французькі втікачі не передістались з Еспанії до Альжиру. Вістки про останню стрілянину в Альжирі з її кривавими жертвами викликали в цілому півдні Европи, сусідньому до Альжиру, глибоке враження. Папа Іван XXIII висловив з цього приводу глибокий жаль і стурбування.

40 осіб згинуло в Ню Йорку внаслідок сніговії

Ню Йорк. — В середу 14-го грудня, у східніх стейтах ЗДА ще не було нормальної комунікації. Залізниці їздили ненормально, автобуси вже частинно курсували, автова комунікація майже довсім припинена. В місті Ню Йорку згинуло у зв'язку зі сніговією 40 осіб. Найбільше смертних випадків було під час відкидування снігу і під час ходу проти сильного вітру. Люди вмирали від серцевої атаки. Число смертних випадків в інших східніх стейтах докладно не є відоме, його подають на кількасот. Буревій закінчився у східніх канадійських стейтах. Деякі автостради частинно очищені від снігу, по одній лінії в обидва боки. Навчання в школах відбувається в Ню Йорку але воно починається о 10-й годині і триває до 4-ої пополудні. Шкільні автобуси не курсують, і ті діти, які доїжджають до школи, звільнені від навчання. Бюро погоди передбачає теплішу температуру, 14-го грудня коло 30 ступнів, а 15-го вже коло 40.

В АМЕРИЦІ

● **Під час інавгураційної паради** у Вашинґтоні в дні 20-го січня 1961-го року найбільше притягаючим пунктом буде окреме прикрашене авто, на якому їхатимуть члени залоги того човна, яких врятував їхній командант, тодішній молодий лейтенант американської фльоти під час другої світової війни, Джан Ф. Кеннеді. Парада відбуватиметься по Пенсилвенійській Евню попри Білий Дім, де стоятиме новий президент Кеннеді.

● **Комісар Іміґрації і Натуралізації** Дж. М. Свінґ пригадує всім тим неамериканським громадянам, які живуть у ЗДА, що їх обов'язком є в місяці січні 1961-го року подати свої теперішні адреси до поштового уряду на окремих картках, які можна дістати в усіх поштових урядах. Зголошуватися мусять ті, які прибули до ЗДА на постійний побут, але ще не є громадянами ЗДА, і ті всі чужинці, які перебувають в цій країні тимчасово.

● **В листопаді цього року** в ЗДА продано в детаілічному продажі товарів на суму $18,551,000,000, стільки саме, що в жовтні ц. р., але на 4 відсотки більше в порівнянні з листопадом 1959 року.

● **800 парашутистів** 82-ої Летунської Дивізії в дні 12-го грудня відбували вправи з парашутами недалеко Вотертавну, Н. Й., хоч була температура нижче зера і курило снігом, а на землі було 10 цалів снігу. 10 парашутистів були поранені під час цих вправ.

У СВІТІ

● **Сер Едмунд Гіллярі,** англійський альпініст, що здобув був світову славу своєю перемогою над найвищим у світі шпилем Еверест в Гімалаях і тепер знову є в тамошніх горах від сторони Непалю, оприлюднив, що члени його експедиції бачили 22 жовтня ц. р. недалеко Тибетського кордону „святляний феномен". Він припускає, що це був відблиск від ракети, випущеної китайськими комуністами з якогось засекреченого пункту в Тибеті.

● **Англійський уряд** не погодився, щоб на денний порядок парляменту вставити знову справу скасування кари смерти в Англії, 37-річний князь Гейрвуд, кузен королеви Єлисавети, очолює новий комітет, що склався в Англії для боротьби проти кари смерти. Крик у цій справі зчинився у зв'язку з відмовою помилувати 20-річного Джана Роджерса, який пограбував і вбив вдову таксівки Роджерса повісили.

● **На Мадярщині** вперше від тамошньої революції в 1956 р. дозволили американському кореспондентові відвідати найбільшу мадярську машинобудівельну фабрику в Цепель, де працює 30,000 робітників. Ця фабрика була одним з головних революційних осередків і предметом пізнішої помсти комуністів. Кореспондент „НЙ Таймсу" твердить, що всі робітники добре зодягнені і що атмосфера у фабриці „відпружена".

● **З Москви** відлетів врешті під кінець минулого тижня до Пейпінгу „президент" комуно-китайської Республіки Лію Шао-чі, який був центральною фігурою тритижневих тайних нарад комуністичних ватажків з 81 країни. Китайський комуніст прославляв на летовищі Внуково під Москвою „приязнь і єдність соціялістичних країн".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917, — authorized July 31, 1918

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. — Jersey City and Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сіті і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Раск, Бовлес і Стівенсон

Новообраний президент Джан Кеннеді недавно заявив, що він, у виборі членів свого уряду не буде керуватися заслугами одиниць в його виборчій кампанії, ані будь-якими іншими міркуваннями, а тільки вибиратиме на кожне становище найбільш кваліфікованих кандидатів. І всі три особи, що їх Джан Кеннеді призначив на ключеві керівні позиції в американському закордонно - політичному апараті, — на становища державного секретаря, його заступника і амбасадора ЗДА в Об'єднаних Націях, всі вони дійсно мають фахові кваліфікації.

Дін Раск був в рр. 1947-52 асистентом державного секретаря для далеко-східніх справ, опісля, аж до останнього часу, президентом Фундації Рокефеллера, яка в різних країнах світу фінансує наукові установи і школи і тому докладно знайомиться з відносинами у даних країнах. Чарлз Бовлес був губернатором стейту Коннектикат, амбасадором в Індії та конгресменом. Адлей Стівенсон був на службі в державному департаменті на нижчих постах, потім губернатором стейту Іллиной, двократним кандидатом Демократичної партії на президента. Всі вони у віці між 50 і 60 років, кожний з них є автором книжок, меморіялів та безлічі статтей з закордонно-політичною проблематикою.

Проте, дивлячись на американську закордонну політику з погляду узгіднення інтересів Америки з інтересами поневолених імперіялістичною Росією народів, треба виждати, як у практиці виглядатиме закордонна політика, керована тими діячами із зверхньою відповідальністю нового президента. Про Діна Раска кажуть, що він був одним із найвпливовіших дорадників президента Трумана у хвилині, коли рішалось становище Америки супроти комуністичної агресії в Північній Кореї і що він власне вплинув на рішуче становище, що його зайняли тоді ЗДА проти тієї комуністичної агресії. В останніх вісьмох роках він буцім-то найбільш цікавився духовими течіями в світі.

Всі коментарі, що появились на тему його призначення обертаються покищо в сфері загальників. Зате ширше відомі два інші, названі вгорі, діячі. Чарлз Бовлес дав себе пізнати на становищі амбасадора в Індії із своєї енергії й метушливости. Він з'єднав собі приязнь Джаваґарлала Неру. Але йому закидають, що саме за його порадою та спонукою Кеннеді висловився проти оборони Матсу і Квімою в протоці Формози. На становищі голови комісії плятформи Демократичної партії в передконвенційному часі, Чарлз Бовлес у зустрічі з представниками національних груп в ЗДА не виявив, на жаль, досить зрозуміння для їх аргументів.

На окрему увагу заслуговує особа Адлея Стівенсона. Своїми пречастими подорожами до Москви, своїм добровільним шуканням зустрічі з Хрущовим під час його візити в ЗДА в минулому році, своєю статтею в паризькому щоденнику напередодні останньої конференції „на вершинах" — Адлей Стівенсон не зискав собі приятелів в американських громадянах східньо - европейського походження. Він — людина високоосвічена, знаменитий адміністратор, дуже добрий промовець, з почуттям дотепу, з розумінням дипломатичної гнучкости. Але досі він не виявив належного зрозуміння для визвольних змагань підсовєтських народів і для їхнього змагання до звільнення із московського імперіялістичного ярма їхніх та привернення їм їхньої державної суверенности, як остаточної найкращої розв'язки всієї нинішньої загрозливої міжнародної ситуації. Очевидно, що інакше поводяться люди, які не мають державної відповідальности, та інакше, коли стають у керми політики. Тому можна мати певність, що новопризначені Джаном Кеннеді три державні мужі на відповідальних становищах виявлять подиктовану найкращими інтересами Америки антибольшевицьку рішучість, бо тільки цим вони можуть здобути апробату всього американського народу.

Снігові міркування

Великі сніги, що завіяли міста і шляхи східніх стейтів, навівають і багато всіляких міркувань. Бо й часу на ці міркування досить, хоч би тоді, як треба цілими милями чалапати по снігу до місця праці, бо сніг снігом, а життя і праця мусять продовжуватись.

Ясно, що сніг не є новим ані надзвичайним явищем у природі, навіть у Ню Йорку чи в Джерзі Сіті, але теперішній сніг підкреслює величезну залежність людини від створеної нею ж самою цивілізації. Швидка комунікація безчисленними засобами модерної льокомоції є для нас усіх самозрозуміла, але скільки невигод і біди та навіть поважної загрози приносить її частинне припинення й утруднення! А сніг не одинокий, що може таку невигоду навести і про це варто пам'ятати.

Теперішня сніговія, з якої за кілька днів у наших обставинах не великий слід залишиться, наче подумана на те, щоб нам пригадати призабутий нами в добробуті снігові та збільшений у них холод-голод, що його терплять наші брати на рідній землі. Подивімось на сніг на нашій вулиці, погляньмо на нього з нашого теплого помешкання та, крім думок про справді велику „білу красу", подумаймо, як ця краса виглядала б, якщоб не було надії, що за день-два заїде під хату автомобіль-цистерна, щоб налити до збірника оливи, а в найближчій ґросерні не було б завтра не тільки всього, що душа забажає, але й найконечнішого. Багато з нас знають це все з практики, але як же скоро забувають, що в таких обставинах находиться ввесь наш нарід ще й сьогодні. Пригадаймо собі це зокрема тепер, під враженням снігу та з нагоди недалекого Різдва, як пошта принесе нам заклик чи застукає до наших дверей збірщик на традиційну коляду для ЗУАДКомітету чи за збіркою на Народний Фонд УКК.

Американська авторка Веста М. Келі висловила свого часу думку: сніжинки — це найбільш тендітне явище природи, але вони перетворюються в одну з наймогутніших і найгрізніших стихій, як „стик туґедер" — тримаються разом. Саме тепер переживаємо на це конкретний приклад. Одна сніжинка, що зникає безслідно під подувом вітру чи дотику теплішого від неї предмету, перетворюється „сконсолідовано" у могутню стихію, що у великій мірі паралізує життя країни. Снігові лявіни, зложені з таких тендітних сніжинок, можуть змести з лиця землі все, що стоятиме на їхньому шляху. Чи не таке саме і з людьми, з народами? „Один в полі не вояк" — каже наша народна мудрість і кожний поодинокий громадянин міг би бути справді тендітною сніжинкою в загальному розвитку. Коли ж ці громадяни „стик туґедер", як вони тримаються разом і разом діють, вони можуть бути лявіною в історії. Такий приклад із сніжинок повинні б собі взяти зокрема ми, українці, для яких консолідація є „набридлою", „безнадійною" і подібно згірдливою темою, не тому, що вона справді такою є, але тому, що ми в своїй масі ще не дозріли до того, щоб її збагнути і відповідно поступати.

Такі й подібні міркування насуває груба верства снігу, з якої з більшим чи меншим успіхом відгребуються міста східніх стейтів і ми з ними.

АЛЬЖИРСЬКА ТРАГЕДІЯ

Криваві заворушення в Альжирі в минулу неділю, з понад 90-ма вбитих і коло 1,000 ранених — це останній жмут світла на похмуру трагедію цієї північно - африканської країни, яка, зрештою, вже від шістьох років кривавиться в партизанській війні між арабськими націоналістами та французькою владою. У тій країні величиною 852,000 кв. миль із населенням понад 10 мільйонів душ, з яких кругло півтори мільйона є европейських, здебільша французьких поселенців, а решта — мусульманські араби й берберійці, зударились дві сили: віра давніх колонізаторів у свою вищість і свою місію збереження тієї країни з її багатствами і її людським потенціялом для величі Франції, та новітній дух націоналізму, що охопив усі народи Азії й Африки й не міг поминути й альжирських арабів. Шість років тому, 1-го листопада 1954 року, вибухли перші бомби й ручні гранати арабських революціонерів, кинені в французьких поселенців і військовиків. Але в сумі шестирічної війни, в якій первісна жменя підпільників зросла до численної армії з правильним військовим вишколом на де є її запілля і випадні бази, а по боці Франції бореться пів мільйона вояків усіх родів зброї, у сумі тієї шестирічної війни найбільш потерпіло таки місцеве мусульманське населення. В Альжирі йде не тільки боротьба між арабами й французами. Всередині арабського населення ведеться братовбивча кривава боротьба з таким же кривавим відгуком на терені корінної Франції, де радикальний Фронт Національного Визволення безпощадно розправляється з більш поміркованим Національним Альжирським Рухом. Так само нема повної єдности в французькому поселенському таборі, де фанатики, зорганізовані у кількох правих організаціях, терооризують масу европейських поселенців, лякаючи їх, що у випадку унезалежнення Альжиру всіх їх чекає або смерть з рук арабів, або щонайменше втрата майна й примусове виселення. Більшість альжирських французів уважають Альжир за свою другу батьківщину, найтісніше пов'язану з Францією. Але в своїй останній великій промові в містечку Бліда в Альжирі в минулу суботу през. де Голь правильно вияснював своїм упертим землякам, що не можна обманювати себе, що Альжир — це така сама частина Франції, як Лотарингія чи Провансалія, бо вона такою не є: більшість бо автохтонного населення це не є французи, а араби й тому Альжир може бути тільки альжирський, а не французький.

Шарль де Голь має справді ту прикмету, що характеризує історичні індивідуальності, яка каже боротися проти течії і проводити в діло найбільш популярні ідеї. Тому він, респектований як двократний визвольник Франції — раз у 1944 році, після переможної ліквідації окупації і вдруге у 1958 році, коли в Альжирі в минулому тижні у тій трагічно - парадоксальній ситуації, що французькі демонстранти кричали „Де Голь — на шибеницю", а мусульманські араби віватували в його честь. Проте, великий знак запиту стоїть над питанням, чи альжирські араби в масі виправдають надію де Голя і захочуть залишитись у добровільному зв'язку з Францією, задовольнившись широкою автономією. Масові демонстрації, що їх вперше в минулі суботу-неділю повели арабські мешканці передмість Альжиру, Орану й інших міст проти тамошніх французьких колоністів з окликами не лиш у честь де Голя, але й у честь прем'єра революційно - закордонного уряду Фергата Аббаса, ці демонстрації засвідчили, що мають рацію і де Голь і його земляки - опоненти: не можна негувати націоналістично-визвольницької стихії, але теж не можна плекати наївну надію, що цей визвольницький рух зупиниться в половині дороги й задовольниться автономією.

Сьогодні де Голь і з ним ціла Франція опинились на роздоріжжі: один шлях веде до замирення з альжирськими арабами за ціну признання їм незалежности з ризиком, що потерплять на цьому французькі інтереси в Альжирі, другий шлях до продовжування безвиглядної війни всіх проти всіх в Альжирі, з маривом громадянської війни в самій Франції. І прихильники і противники де Голя здають собі справу, що коли б його нині не стало — прийшов би хаос і катастрофа. Дебати над проблемою, Альжиру, що йдуть тепер в Об'єднаних Націях, мало допоможуть цій справі. Бо резолюціями такої наболілої проблеми, в якій вже протекло стільки крови, не розв'язується. Большевикам і їх азійсько - африканським полентачам залежить на хаосі і тому вони поручають найрадикальнішу резолюцію, яка неґує не тільки французьких націоналістів, але й де Голя та його програму. Кардинальною проблемою протикомуністичного Заходу є те, щоб 650 миль альжирського узбережжя над Середземним морем залишились стратегічною базою Заходу, а не комунізму. Не розуміють цього ні арабські ні французькі фанатики. Тому найкраща розв'язка альжирської проблеми була б така, що не рахувалась би з волею фанатиків.

Опінія фахівця

Ню Йорк. — Директор сейсмографічної лябораторії в Каліфорнії, голова американської делеґації науковців на Женевську Конференцію в травні цього року д-р Френк Пресс, промовляючи у Фордгемському університеті, заявив, що переговори про атомове роззброєння тривали надто довго. В найближчому часі, казав д-р Пресс, ЗДА матимуть закінчені теоретичні праці в ділянці нуклеарних винаходів, й ті теоретичні винаходи треба буде перевірити за допомогою нуклеарних вибухів. На думку д-ра Пресса ЗДА мусітимуть з р о б и т и останні зусилля, щоб змусити СССР до порозуміння в справі атомового роззброєння, бо без того не можна зривати роззброєневої конференції з огляду на опінію вільного світу, який з тугою чекає на це порозуміння.

З Совєтської Преси

„ДРУГА ЦІЛИНА"

Заступник міністра сільського господарства Казахстанської ССР, С. Джакінов, на наступний пленум ЦК КПСС підготовив проєкт „освоєння другої цілини" („Ізвєстія" з 4-го грудня ц. р.), інакше кажучи, пропонує в напівпустинній зоні Казахстану, яка не надається для рільництва, створити густу сітку тваринницьких радгоспів, а в довкіллі міст і промислових центрів радгоспи городньо - молочного характеру. За його обрахунками, землі напівпустинної зони вже в 1965 році мали б дати 550 тисяч тонн м'яса, мільйон тонн молока, 30 тисяч тонн вовни і т. д. Проєкт С. Джакінова, очевидно, з Москвою вже узгіднений, і в недалекому майбутньому нові ешелони з українською молоддю вирушать на схід „освоювати другу цілину".

ЩЕ ОДНА ФОРМА КОНТРОЛІ

Недостачу продуктів т. зв. широкого вжитку совєтська пропаганда пояснює різними причинами, замовчуючи головну, відому кожному совєтському громадянинові розбудову важкого, воєнного промислу коштом легкого, харчового. Дотепер сов. торгівлю контролювали: державна інспекція, міліція, районові фінансові відділи, профспілкові комісії та ін. Недавно появилась ще одна „громадська організація", що має „об'єднати зусилля" всіх згаданих вище організацій — „народна торговельна інспекція". Як подають московські „Ізвєстія" з 4-го грудня, торговельні інспектори вибирають ради, що організують громадську контролю над торгівлею всього району. В кожній раді працюють три секції: промислових і харчових товарів, громадського харчування (їдальні - ресторани), колгоспно - кооперативної торгівлі і контролі ваг. Ради інспекторів переводять масові рейди по базарах та крамницях, вишукуючи з-поміж продавців „порушників правил торгівлі".

„БЛАГОТВОРНІ ВПЛИВИ" ЛЬВА ТОЛСТОГО

З нагоди 50-річчя від дня смерти Льва Толстого київська „Літературна Газета" вмістила статтю якогось А. Сахалтуєва, наукового співробітника музею в Ясній Поляні, про „благотворні впливи" цього російського письменника на українську літературу. Згадавши про „велике значення" Толстого для творчости С. Васильченка, Ю. Яновського і О. Копиленка (який, мовляв, навіть переписав для себе повністю його оповідання „Смерть Івана Ілліча"), новоявлений знавець української літератури окремо згадує про „творчі впливи" цього письменника на відомого комуно - і москвофіла Ярослава Галана. В оповіданні Галана „Кара" — пише автор статті — сцена суду цілковито „перегукується" з такою ж сценою в романі Толстого „Воскресіння", а оповідання „Три смерти" (у Толстого є оповідання з такою ж самою назвою) Галан цей твір спрямовує проти клясових ворогів і експлуататорів.

Свою статтю А. Сахалтуєв закінчує ось такою характеристикою Л. Толстого: „Велика людина! Незрівнянний майстер слова, геній нашого народу".

Любомир Кузьма

ЧЕТВЕРТА МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ЖІНОЧОЇ ТВОРЧОСТИ

Мистецькі виставки жіночої творчости, що їх уладжує щорічно 64-ий Відділ Союзу Українок Америки, входять вже в традицію культурного життя українців Ню Йорку. На цьогорічній виставці, подібно як на попередніх, можна було бачити твори українських жінок - мистців не тільки з Америки, але й з інших частин вільного світу. Це давало доволі широкий перегляд наших жіночих мистецьких сил і насувало деякі рефлексії про позитивну ролю жінок у мистецтві сучасної доби і про значення цього процесу для загальної культури.

За принципом правдивої толеранції, виставка уладжена без жюрі і без ідеологічно-стилістичних обмежень. Цей факт, як доволі рідкий у нас, заслуговує на згадку. Бо можна мати критичну думку про ролю жюрі на виставках. Так зване жюрі є рід суду, який рідко буває справедливим (особливо, як це буває у нас нераз, коли самі судді є учасниками виставки). Якщо жюрі надто лаґідне, то виринає питання, чи воно потрібне; якщо за гостре, тоді все робить комусь кривду. Тому мабуть краще лишити публіці й критиці ролю жюрі пост фактум, коли кожний учасник виставив із своїх творів ті, які вважав найкращими.

Велика різнородність стилів, сюжетів і мистецьких поземів, що їх можна було спостерігати на цій виставці, викликала потребу поділити учасників на групи, в цілі обговорення їхніх творів у залежності від їхніх мистецьких кваліфікацій.

1) Першу групу творять студентки. До них не можна ставити великих вимог щодо мистецької вартости творів, але треба передовсім поставити вимогу поправної техніки в ширшому розумінні, тобто опанування форми, барви, композиції і т. п.

Перша частина цієї групи зложена із студенток з Филаделфії, на яких частинно позначився вплив тамошньої школи (Української Мистецької Студії) у широкому орудуванні мазками фарби і в узагальнюванні деталів.

І так, у Христини Зелінської видно відважне охоплювання цілости композиції і небанальні гармонії барв, при деяких недотягненнях форми (долішня частина „Автопортрету"). Ніна Климовська дала два краєвиди, що їх ширина трактування ставить на межу абстракції; її літографії з людською тематикою цікавіші. Софія Лада поправно виконала абстрактну металеву структуру, річ декоративну, але може надто шкільного характеру. Експериментальні речі Роксоляни Лучаковської вражають досить сирими й брудними фарбами, подекуди надмірним вживанням чорної. Композиції Оксани Мурій вказують на початкову стадію мистця. Її старт виглядає надійний, під умовою усунення недотягнень, головно в олійній техніці.

Наступні дві студентки з української мистецької школи в Ню Йорку і дві з інших шкіл замикають цю групу.

Лідія Грицан віддзеркалює вплив своєї школи головно у прецизії форми, і з цього боку найкраща її ритовина на гірську тематику. У двох інших картинах кольорит без закиду, а бажане було б більше рівномірне й продумане викінчення форм. Теж і Галина Мирошниченко найкраща у техніці ритовини („Гриби"). Її акварелі, хоч скромні задумом, вказують на деяке опанування цієї нелегкої техніки. Катерина Луцишин малює абстрактно; її „Пожежа Ванамейкера" — дбайливо опрацьована, але з двох надто легко трактованих пастель вийшли маловажні речі. Картини Орести Шепарович виявляють стилістичне шукання серед можливостей експресіонізму, яке не все виходить поза готову формулку, та треба підкреслити в них розмах і к о л ь о р и стичний змисл.

2) У наступній групі находяться ті, що займають посереднє місце між студентами й самостійними мистцями.

Ірина Король показує у натюрмортах підхід, близький до сучасного реалізму. Адріяна Лисак додержується формулок модернізму, вона зовнішньо поправна, але творить речі порожні, що не торкаються душі, обчислені тільки на око. Ніна Мудрик виявилася доброю ілюстраторкою, з приємною стилізацією, відповідною для дитячої літератури.

3) Третю групу творять переважно самоуки, що в них небагато або й брак систематичного мистецького вишколу рівноважиться в деякій мірі їхнім бажанням творчого вислову і вродженими здібностями. Від них не ждемо надзвичайних творів, але приємно бачити щирість, безпосередність вислову, любов мистецтва, інстинктовне розуміння композиції і т. п.

У картинах Тетяни Душенко завважуємо несподівані теми, які стояли б на межі сюрреалізму, якби брак технічних засобів не стягав їх на нижчий позем. Трохи науки й праці над собою усунуло б цей брак. Олена Кононенко у „Ноктюрні" віддає настроєвість звичайного, щоденного, і цю сторінку варто б її розвивати. Марія Красноніс виставила один безпредметний образ доволі експресивний, а другий позбавлений всякого сенсу.

4) У четвертій групі находяться мистці з більшою або меншою мистецькою освітою, які не виявляють вповні своїх можливостей переважно через брак сталого мистецького тренінгу й зосередження на малярстві. Їхній позем посередній між аматорами й професійними мистцями.

Дві речі Катерини Антонович виглядають аж надто скромно, як думаю, невспівмірно з її можливостями. Степанія Балюк дала два незлі краєвиди, яких стиль видержав би (без шкоди) деяке відсвіження. Іванна Приймa малює свої абстрактні музичні візії інтелігентно, але під надто виразним впливом свойого вчителя (Архипенка). Шкода, що не бачимо темперових речей Наталії Стефанів, які в неї виходили краще; її олійні образи роблять враження деякої тяжкости. Ірина Шухевич поправна технічно, надто здержана у темах і композиції. Оленка Ґердан виставила дві абстракції з музичнотанковим змістом. Її досвід у іншому мистецтві дозволяє їй з деяким успіхом розв'язувати проблему виразу в малярстві, при доволі скромних технічних засобах, які не зашкодило б вдосконалювати.

5) Врешті, остання група вміщує шість малярок професійного позему. Від них можна сподіватися творів справжньої мистецької вартости тобто таких, що характеризуються не тільки бездоганною тех-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Степан Женецький

УКРАЇНЦІ В ПОЛЬЩІ

(13)

Слід думати, що таким способом вернулося від одної до півтора тисячі родин, це є від 5 до 7 з половиною тисяч душ. Отже разом вернулося українців назад на наші західні області яких 30 до 35 тисяч душ. Цікаво відмітити, що на Холмщину і Підляшшя відсотково вернулося більше українців, ніж на Лемківщину. „Наше Слово" подало, що на 9.479 родин виселених українців з Холмщини й Підляшшя вернулося 3.378 родин, отже майже одна третина переселених. З Лемківщини було виселено, за польськими джерелами 17.000 родин, а повернулося 1.089 родин. Коли знову приймемо, що одна родина складається пересічно з 5-ти душ, то з Лемківщини було виселено на по-німецькі землі 85,000 українців, а назад вернулось до липня 1958-го року — 5.445 осіб.

Скільки українців вернулось на рідні землі від липня 1958 по сьогодні — не відомо, бо ані польські режимові джерела, ні „Наше Слово" того ніде не подали, принаймені нам не довелося про це ніде читати.

Ці повернулі назад з виселення на рідні землі українці, є першими стежами воїнів, які почали важку боротьбу за здобуття назад тих наших західніх областей для України. Від того, чи вони на тих теренах вдержаться, чи вірніше збережуть себе як українці, та чи їм на підмогу будуть приходити все нові поворотці і побільшувати стан нашого посідання, буде залежати, чиїми будуть ці землі в майбутньому. Поляки це добре знають і тому видумують всякі способи, щоб недопустити до повороту українців.

Еміграція повинна допомогти

Як бачимо з тих фактів, українці в Польщі ведуть затяжну боротьбу, що її вже навіть осв'ячують кров'ю, за поворот на рідні землі та за вдержання тих наших західніх областей в українському посіданні. І саме в цій затяжній боротьбі вони потребують піддержки. Від кого ж можуть українці в Польщі одержати допомогу в цій важкій боротьбі? Український нарід на рідних землях напевно поміг би їм не тільки морально але й фізично, на жаль, він цього не може зробити, бо сам поневолений Москвою.

Одинокі, хто може прийти моральною допомогою нашим братам у Польщі в їхній боротьбі за свою екзистенцію та за вдержання наших західніх областей в українському посіданні — це українська еміграція в світі. Українська еміграція може й повинна розпочати широку політичну акцію по всьому світу, по всіх країнах нашого поселення, домагаючись повернення українських виселенців на давні місця. Така акція може мати поважний вплив на остаточне рішення долі українців в Польщі. Під політичною акцією розуміємо протестні зібрання українців, в першу чергу українців з виселених областей, то є Лемківщини, Холмщини й Підляшшя, на яких мають бути висловлені протести проти виселення та ухвали відповідних резолюцій з домаганням повороту наших людей назад на рідні землі.

Для переведення такої акції, треба потворити по всіх країнах вільного світу, де тільки живуть українці, відповідні комітети, завданням яких буде зайнятися підготовою й переведенням таких протестних акцій на місцях. З усіх місцевостей, де такі збори в цій справі відбудуться треба ухвалювати постанови, резолюції й розсилати їх в першій мірі урядам тих країн, де такі акції переводяться, а далі впливати на польський уряд, щоб він дозволив українцям у Польщі вертатися на свої землі. Такі резолюції треба також висилати до польського уряду у Варшаві, щоб ними дати полякам до зрозуміння, що права українців у Польщі обстоює українська еміграція.

В ЗДА й Канаді такою акцією повинні зайнятися УККА й КУК. Зокрема ці два найвищі представництва американських і канадійських українців повинні повести широку акцію в цій справі на терені Об'єднаних Націй. В тих акціях, які повинні бути переведені по всіх країнах світу, українці повинні брати численну участь, зокрема масово повинні являтися українці з теренів, що тепер находяться під Польщею, бо від їх масовости залежатиме успіх само іпротестаційної акції.

У ЗДА й Канаді такі протестні акції в справі українців в Польщі повинна заініціювати Організація Оборони Лемківщини, а в тих країнах, де не діє наша організація, повинні зайнятися переведенням таких акцій вихідці з західніх областей, це є українці з Лемківщини, Холмщини й Підляшшя.

Чи наші західні області втрачені для нас?

Дуже часто можна почути в розмовах між українцями, а навіть серед еміґрантів з західніх областей, що Лемківщина, Холмщина й Підляшшя, значить всі ті наші землі, що тепер належать до комуністичної Польщі, — є для нас втрачені раз назавжди. Таке песимістичне твердження виводять вони з тої обставини, що поляки, мовляв, виселили все українське населення з тих областей, яке, коли не буде якихось скорих і наглих змін на сході Европи, що уможливили б поворот наших людей на рідні терени, споляччаться і для нас пропадуть. З другого боку — твердять ті песимісти — польські осадники закріпляться на тих теренах, і в той спосіб доля тих наших західніх областей буде перерішена в користь Польщі.

Ми не погоджуємося з таким твердженням. Доля наших західніх областей, це є Лемківщини, Холмщини й Підляшшя, не буде залежати від того, що зробили поляки в 1946-му році, а від того, чи український нарід погодиться з тим, що поляки зробили. А ми певні того, що український нарід ніколи не признає відірвання тих наших земель від України. Ставши суверенним господарем на своїй землі, український нарід напевно упімнеться й за свої відвічні західні волості Лемківщину, Холмщину та Підляшшя.

Доконаний факт виселення поляками з тих волостей українського населення та поселення там польських осадників — не буде перешкодою у приверненні їх назад до України. Відбираючи від німців Шлеськ і Поморя, поляки самі дали нам добрий приклад, в який спосіб мають колись українці відобрати від них нашу Лемківщину, Холмщину і Підляшшя: як поляки прогнавши німців з тих теренів, прилучили їх назад до Польщі, так теж український нарід, коли настане відповідний час — проженуть польських осадників, приєднають до України наші відвічні західні волості, і Лемківщина, Холмщина і Підляшшя, знову будуть наші!

(Кінець)

ЧЕТВЕРТА МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ЖІНОЧОЇ ТВОРЧОСТИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

нікою, але й глибшою чи меншою оригінальністю, експресією й духовою глибиною.

Марія Гарасовська має технічне знання й розмах до великих форматів, але, на жаль, вибрала на цей раз надто ілюстративні теми („Українська народня творчість"; „Гуцулка" і т. п.), з яких важко добути глибший духовний зміст, інтуїційну ідею дійсного мистецтва. У малюнках Софії Зарицької виявляється оригінальний мозаїковий стиль, тільки їй властивий. Та у деяких її картинах предмет зникає і стається чисто декоративне безпредметне заповнення площі, яке мало би більше оправдання у прикладному мистецтві. Катерина Кричевська показує у своїх акварелях технічну майстерність і одність стилю у згашенім кольориті; чи і оригінальність? Рідкісним експонатом були графічні праці покійної О. Кульчицької, що мають вже історичну вартість; у ряді цих офортів проявилося духове обличчя культурного і вдумливого мистця, виразно видне крізь зовнішність минулого стилю (у таких творах, як „Буря"; „В горах"; „Сумерк богів" і ін.). У Галини Мазепи спостерігаємо від якогось часу новий „вітражовий" манеризм, який виявляється в обведенні кожної барвної площі чорними лініями, — на мою думку, не дуже щасливий помисл, а радше сумнівна модернізація і без того модерної (в значенні оригінальности) малярки. Її „Казка про дівчину качечку" і без чорних ліній одна з кращих речей на виставці. Людмила Морозова дала два ліричні краєвиди у своєму експресивному імпресіонізмі і здивувала нас кольористичним помислом „Квітів", що притягають увагу майже афішовим дисонансом барв. Надія Сомко, теж з імпресіоністичної школи, показала себе доброю кольористкою у натюрмортах, але слабшою композиторкою історичних образів, що їх кольорит і загальний помисл тяжкуватий, — можливо імпресіонізм не підходить до того роду композицій, в яких більше на місці була б точна характеристика осіб і речей даної епохи.

● 19-ті роковини наїзду Японії на Перль Гарбур, де заскочено неприготовану американську морську фльоту і знищено її, пройшли в Японії при повному промовчанні пресою. Зате появились статті, які вказували на нещасні для Японії наслідки спровокованої нею війни і нужду, що її війна спричинила для японських мас.

Хор „Думка" щасливо повернувся до Ню Йорку

Ню Йорк. — По успішнім концерті у Дітройті (3.000 глядачів), що відбувся на запрошення парохії Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш. в рямцях „Тижня Української Вищої Школи", хор „Думка"-Ню Йорк, по 30-ти годинах їзди автобусами (нормально 15 годин) добився щасливо до Ню Йорку. Сніг, що безперервно падав протягом цілої дороги Дітройт-Ню Йорк та сильний вітер здержав майже повністю ввесь рух на дорогах. Сотки авт, засипаних снігом, безрадно стояли на не чекаючи допомоги пробиплугів, що не могли побороти стихії. Сотки пасажирів цих авт виповнили придорожні ресторани, шукаючи охорони від дошкульного морозу. Три автобуси, що везли хористів, не чекаючи допомогиш пробивалися через снігові заспи на противний бік трувею, оминаючи колони авт, що затримались на дорозі в напрямі до Ню Йорку. Місцями треба було відкопувати засипані покинені власниками авта і пересувати набік, — звільняючи проїзд для своїх автобусів. Коли врешті змучені і голодні (в придорожних ресторанах забракло їди), але в бадьорому настрою. Хористи доїхали до Голленд тунелю в Ню Йорку, на обличчях поліцистів можна було прочитати здивування. Автобуси „Думки" були перші, що побороли труднощі і дісталися щасливо до Ню Йорку. Успішний концерт, надзвичайна гостинність громадян Дітройту і повна пригод подорож остане на довго в пам'яті членів хору „Думка". (АПам.)

В Ню Йорку відбувся концерт піяністки Дарії Гординської-Каранович

Ню Йорк. — В неділю 11-го грудня в залі Українського Народного Дому відбувся концерт піяністки Дарії Гординської - Каранович. Піяністка в першій частині виконала Токату ц-моль Баха, Варіяції на тему менуета Д-дур, К. V. 573 — Моцарта і Бетговена „Сонату д-моль оп. 31, ч. 2", Аллеґро, Адажіо, Аллеґретто. В другій частині піяністка виконала українські композиції М. Фоменка Прелюдія Фіс-дур і Прелюдія Ґіс-моль; В. Барвінського „Думку" і „Листок до альбома" та В. Грудина „Етюд оп. 32, ч. 3" і „Етюд оп. 51, ч. 4". Концерт закінчився відограням кількох композицій Шопена. Хоч була сніговія в Ню Йорку, то на концерт явилося понад 200 осіб, які щиро оплескували піяністку та обидвох українських композиторів М. Фоменка і В. Грудина, які були присутні на концерті.

● П'ятий звичайний загальний з'їзд Товариства української студіюючої молоді (ТУСМ) ім. М. Міхновського в ЗДА відбудеться в днях 30-го грудня 1960 і 1 січня 1961 року в Дітройті, в залі Українського Національного Клюбу „Орлик". Головну управу ТУСМ у ЗДА очолюють: Микола Кравчук — голова, Михайло Цяпа — секретар.

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ в НЮ ЙОРКУ

На відзначення

30-их РОКОВИН ХАРКІВСЬКОГО ПРОЦЕСУ

СПІЛКИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

— влаштовує —

в неділю, 18-го грудня 1960 р.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ (142 — 2-га Евеню — Ню Йорк)

в год. 6:30 вечора

ДОПОВІДЬ, що її виголосить колишній член і підсудний у процесі СВУ

інженер Кость ТУРКАЛО

на тему:

„СПІЛКА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ В 20-их РОКАХ В УКРАЇНІ"

Після доповіді — МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА, — в якій візьмуть участь:

пані Ганна ШЕРЕЙ і п. Юрій ФЕДОРІВ — сольоспіви; проф. Олег ГАБРУСЕВИЧ-МУЗИЧЕНКО — піяніно.

Одночасно повідомляємо, що того ж дня, 18-го ГРУДНЯ, в українських церквах Ню Йорку, після Служби Божої буде відслужена

ПАНАХИДА

за спокій душ тих Членів Спілки Визволення України, що життя своє віддали в боротьбі за волю України.

Запрошуємо все Українське Громадянство міста Ню Йорку й Околиць до участи у відзначенні цих Роковин.

УПРАВА ТОВАРИСТВА

СВ. МИКОЛАЙ

ПРИБУДЕ ДО НЮ ЙОРКУ!

в суботу, 17-го грудня 1960 р.

в залі на 1-му поверсі Народного Дому при Другій Аве. ч. 140 в Ню Йорку

— буде виставлена дитяча сценка —

НІЧ СВ. МИКОЛАЯ

в часі якої старокраєвий св. о. Миколай завітає до всієї української дітвори Ню Йорку, Бруклину, Бронксу, Квінсу, і околиці, щоб пригадати їй давні українські святомиколаївські традиції та обдарувати подарунками, які тільки св. Миколай може принести з неба.

Небесна канцелярія для батьків буде відчинена в Народному Домі від 1-4 год. по пол. того самого дня.

ВСТУП: для дітей 50 ц. — для старших 1 дол.

ПОЧАТОК О ГОД 4:30 ПО ПОЛ.

БАТЬКИ! Прибудьте всі на цей радісний Свято-миколаївський вечір й приведіть своїх дітей зі собою. Вони будуть Вам вдячні за те. До цього щиро запрошують Вас та всю українську дітвору —

ВАШІ МАЛІ ПРИЯТЕЛІ НОВАЧКИ І НОВАКИ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ НЮ ЙОРКУ.

Головна Управа Т.У.І.А.

— повідомляє, що — 13. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

— відбудуться —

в суботу, 17-го грудня 1960 р. о ГОД. 12-ій В ПОЛУДНЕ

в приміщеннях Українського Інституту Америки, при 2 Іст 79 Ст. в Нью Йорку

— зі звичайним порядком нарад. —

Коли на означений час не явиться вимагана статутом скількість членів, Загальні Збори розпічнуться ТОЧНО одну годину пізніше при кожній скількости присутніх.

СУМА-ООЧСУ-УДК

В НЮАРКУ, Н. Дж.

влаштовують

в суботу, 17-го грудня 1960 р.

в год. 7:00 вечора

у великій залі Української Централі

АНДРІЇВСЬКИЙ ВЕЧІР

Реферат „Андріївські звичаї на Україні" виголосить Іван КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

В МИСТЕЦЬКІЙ ПРОГРАМІ беруть участь: ВАЛЯ КАЛИН, ГАЛИНА КЛИМ, ІВАННА КОНОНІВ, ЗЕНОВІЯ ЛАВРИЩКО-ВУНДЗЯК і МИКОЛА ПОНЕДІЛОК.

В УРИВКАХ з „ВЕЧЕРНИЦЬ" Ніщинського беруть участь сумівки місцевого осередку СУМА під проводом З. ЛАВРИЩКО-ВУНДЗЯК.

На різноманітну мистецьку програму та чай запрошує все Громадянство —

КОМІТЕТ

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку, — Відділ УККА

влаштовує

в суботу, 17-го грудня 1960 р.

в год. 7:00 вечора

у великій залі УНДому 140-142 2nd Avenue — New York

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

з нагоди 20-річчя

Українського Конґресового Комітету Америки

і 10-річчя його Відділу в Ню Йорку.

В Бенкеті візьмуть участь:

Голова УККА — проф. ЛЕВ ДОБРЯНСЬКИЙ; Президент УККА — ДМИТРО ГАЛИЧИЙ; американські конґресмени; представники міста і стейту та представники поневолених народів.

В мистецькій частині виступлять:

Теодор ТЕРЕН, п-ні Гейзел СТЕК, Іван КЕРНИЦЬКИЙ-ПКЕР, Микола ПОНЕДІЛОК.

В часі Бенкету відбудеться роздача — ЮВІЛЕЙНИХ ГРАМОТ — Організаціям і жертвенним Громадянам, що на протязі існування 10-річчя Українського Народного Фонду зложили на цілі УККА — 100.00 і більше долярів.

Свою участь просимо зголосити до 14-го ГРУДНЯ н. р. на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL HOME
140-142 2nd Avenue — New York 3, N. Y.

УКРАЇНЦІ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ,

СВОЄЮ УЧАСТЮ ВШАНУЙТЕ ЮВІЛЯТА-УККА, АКИЙ ТАК БАГАТО ПРАЦІ ВЛОЖИВ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ СПРАВИ.

УВАГА ХОРИ! Появилися друком до поезій Т. Шевченка:

Д. СІЧИНСЬКИЙ:
„ОДИН у ДРУГОГО ПИТАЄ" для чоловічого хору — ціна 50 цт.

О. ЗАЛЕСЬКИЙ:
„ЧИГИРИН" для мішаного хору, барітонові соля і фортепіян — ціна дол. 1.50.

SVOBODA
P. O. Box 346 — Jersey City, N. J.

В 20-ті РОКОВИНИ

ув'язнення НКВДистами, нашого Найдорожчого і Незабутнього СИНА і БРАТА

Зиновія КУЛИК

був. ученика 8-ої кляси Української Академічної Гімназії у Львові, в Його намірені будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в СУБОТУ, 17-го ГРУДНЯ — в год. 8:00 рано

і

в НЕДІЛЮ, 18-го ГРУДНЯ — в год. 12:00 впол.

в церкві св. свщ. Йосафата в Рочестері, Н. Й.

Рідних, Знайомих і був. шкільних Товаришок і Товаришів, пропавшого Зиновія, просимо прилучитися до молитов.

Родичі — ПЕЛЯГІЯ і МИХАЙЛО
брат — ЄВГЕН

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ

В НЮ ЙОРКУ

Святий Миколай прийде до Музичного Садка

В НЕДІЛЮ 18-го ГРУДНЯ 1960 р.
о год. 2-ій по пол.

до великої залі УНДому, 140-142 Друга евеню, в Ню Йорку

і запрошує всіх інших дітей в гості.

— Дарунки приймається від 10-ої год. ранку. —

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ У ФІЛЯДЕЛФІЇ

влаштовує

в суботу, 17-го грудня 1960 р.

у Пластовому Домі при вул. Френкліна 827

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

ТОДОСЯ ОСЬМАЧКИ

У ПРОГРАМІ беруть участь: В. ДОРОШЕНКО (відкриття), І. КОРОВИЦЬКИЙ (слово про Автора), В. БІЛЯЇВ і Хр. ОЗАРКІВ (читання творів) і сам Автор Тодось ОСЬМАЧКА.

Початок о год. 7:30 вечора. — Гостей щиро вітаємо.

МИКОЛАЇВСЬКЕ СВЯТО ДЛЯ ДІТЕЙ

КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ — ФІЛІЯ НЮ ЙОРК

— оцим запрошує Українське Громадянство на —

Свято св. Миколая

— яке відбудеться —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 18-го ГРУДНЯ 1960 р.
о год. 3-ій по пол.

в Українськім Іституті Америки при 2 E. 79th St., (ріг 5-ої Евеню).

Дитячі мистецькі виступи, св. Миколай, роздача дарунків, буфет.

— Вступ за добровільними датками. —

Т-ВО УКРАЇНСЬКОЇ СТУДІЮЮЧОЇ МОЛОДІ ім. МІХНОВСЬКОГО — ТУСМ
Осередок діяльности Ню Йорк

запрошує на

ВЕЧІРКУ

що відбудеться

в неділю, 18-го грудня, 1960 р.

в УНДомі, 140 Друга евеню, Ню Йорк.

ПРОГРАМА:

1. Пенел: „Американська політика й Україна";
   В пенелю беруть участь: Євген ГАНОВСЬКИЙ, П. ГОЙ, В. КУЛЬЧИЦЬКИЙ, Р. ЛИСНЯК.
2. Чайний вечір, товариські гри, виступ солістів, тощо.

— ПОЧАТОК о годині 5-ій ВЕЧОРА. —

УПРАВА ОСЕРЕДКУ ДІЯЛЬНОСТИ ТУСМ

УВАГА!

В СУБОТУ, 17-го ГРУДНЯ 1960 р.
відбудуться

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Відділ УККА в Пасейку

О ГОДИНІ 7-ій ВЕЧОРА

в приміщенні Української Централі
240 Hope Ave., Passaic, N.J.

Просимо всіх Членів, Платників УНФонду взяти участь у запланованих Загальних Зборах.

УПРАВА ВІДДІЛУ УККА
Пасейк, Н. Дж.

• ПРАЦЯ • HELP WANTED MALE •

• REAL ESTATE •

Короткі Вістки

● **Командант Армійської Ракетової Аґенції** полковник Джан Дж. Цірдт повідомив, що на ракетовій досвідній площі у Вайт Сендсі, Ню Мексіко, відбулася вдала проба з протиракетними ракетами „Ніке - Зевес". Ця протиракетна система має потрібну швидкість, понад 15,000 миль на годину, щоб зловити ворожу керовану ракету і її знищити.

● **В Голлівуді, Каліфорнія**, з днем 3-го листопада ц. р. оформлено фільмову корпорацію під назвою „Рода-індепендент продукшен", власником якої є племінник митрополита Йосифа Сліпого — Родіон Сліпий. За професією він інженер-механік, а працює на державній посаді. Власник фільмової фірми „Рода" тепер працює над двома фільмами. Змістом одного з них будуть роки української княжої доби.

● **В столиці Куби Гавані** в римо-католицькій церкві вибухла бомба, яка спричинила поважні матеріяльні втрати, але нікого не поранила з людей, яких було тоді в церкві 50. Парох цієї церкви Пречистої Діви Неустаючої Помочі о. монсіньйор Едуардо Боза Масвідаль поборює комунізм в Кастровому режимі, і тому гадають, що бомбу підклали комуністи.

● **Бельгійський уряд** засудив генерала Еміля Янсенса, колишнього головного команданта бельгійських військ в Бельгії, на 15 років хатнього арешту за проголошення статті з гострою критикою поведення бельгійських властей в Конґо в перших днях конґолійської самостійности, коли тільки вибухли там протиевропейські заворушення. Генерал твердить, що пропоновані ним заходи були б не допустили до тих кривавих подій, які започаткували конґолійський хаос.

• ВАКАЦІЇ •

• REAL ESTATE •

• SERVICE DIRECTORY •

• MISCELLANEOUS •

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

СОЮЗОВЦІ! Ваш Відділ Українського Народного Союзу це Ваша родина, Ваша вужча громада, Ваша установа! Місячні чи річні, як і кожні інші збори Вашого Відділу вирішують важливі справи, що відносяться до Вас особисто, до Вашої родини і Вашої спільноти. Тому, Ваша участь у цих зборах мусить бути обов'язкова, бо вона є у Вашому найкращому інтересі! То ж приходіть усі на збори свого Відділу та спільно, всією громадою, подбайте про спільну кращу долю. На місячні збори обов'язково приносіть свої вкладки і вкладкові книжечки, вирівнюйте всі свої організаційні зобов'язання та вимагайте цього від інших. На річних зборах подбайте, щоб Ваш Відділ мав найкращу Управу і самі не відмовляйтесь від обов'язків урядовця, якщо Вам такі обов'язки повірять члени. На збори приходіть точно! В Українському Народному Союзі наша будучність!

У найближчому часі відбудуться збори:

СУБОТА 17-го грудня 1960 р.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Місячні Збори Тов. „Дністер", Відд. 430, в Укр. Клюбі при Френклін вул. — О. Бакай.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Відд. 397, Збір вкладок від год. 3-ої до 4-ої по пол. — О. Штогрин, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. — Тов. ім. Ів. Франка, Відд. 372, Збори, в год. 7-ій веч., в залі Іґел Гол, 210 Чорч Стр. — П. Шило, секр.

НЕДІЛЯ 18-го грудня 1960 р.

ДІТРОЙТ, Міш. — **Річні Збори** Бр. ім. св. о. Николая, Відд. 175 в залі УНДому при Мартін вул., в год. 1-ій по пол. — П. Крупка, секр.

СПРІНҐФІЛД, Масс. — Відд. 68, **Річні Збори** в домівці секретаря І. Шило, 268 Прентис Стр., Іст Спрінґфілд, о год. 4-ій по пол. — І. Шило, секр.

В. ПУЛМАН, Іль. — Бр. св. арх. Михаїла, Відд. 243, **Річні Збори**, в церковній новій залі, 12201 Парнель Евню, зараз по Службі Божій. — Л. Білик, секр.

ПОНҐСТАВН, Огайо. — Відд. 140, **Річні Збори**, в залі при Вест Раси Евню, в год. 11.30 перед пол. — І. Сенич, секр.

РОМ, Н. Й. — Бр. св. Михаїла. Відд. 121 **Річні Збори** в У. Н. Домі, в год. 2-ій по пол. — О. Гадз, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. — Бр. св. Арх. Михаїла, Відд. 209, **Річні Збори**, в домі секретаря, в год. 2-ій по пол. — Й. Гінда, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. Ай. — Тов. ім. Т. Шевченка, Відд. 73, **Річні Збори**, в залі Бонефро Клюб 60 Сальмон вул., від Мантон Евню, в год. 2-ій по пол. — Д. Василик, секр.

РАНКІН, Па. — Бр. св. Григорія, Відд. 24, **Річні Збори** в домі секретаря, 223 Норд Голенд Стріт, в год. 2-ій по пол. — Н. Щур, секр.

ШИКАҐО, Іль. — Сестр. Благовіщення, Відд. 125, Звичайні Збори, в залі під ч. 845 Н. Вестерн Евню, в год. 1-ій по пол. — І. Подола, секр.

ВІЛКС БЕРІ, Па. — Бр. св. о. Николая, Відд. 99, **Річні Збори**, в залі церковній, зараз по Службі Божій. — В. Валіґун, секр.

НЕДІЛЯ 18-го грудня 1960 р.

НОРТГЕМПТОН, Па. — Відд. 44, **Річні Збори**, в залі укр. правосл. церкви, 1301 Нюпакт Евню. — Управа.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. — Тов. „Любов", Відд. 370, **Річні Збори**, в залі школи при церкві св. Арх. Михаїла, 565 Джордж Ст., в год. 11.30 перед пол. — В. Гіна, секр.

ВЕСТ ІСТОН, Па. — Тов. Богдана Хмельницького, Відділ 137, **Річні Збори** в залі Амер.-Укр. Горожанського Клюбу, в год. 2-ій по пол. — С. Колодруб, секр.

ПАСЕЙК, Н. Дж. — Тов. ім. Ів. Франка, Відд. 97, Звичайні Збори, в залі церковній при 45-47 Говп Евню, в год. 2-ій по пол. — М. Мельник, секр.

ТАВНТОН, Масс. — Тов. ім. Т. Шевченка, Відд. 122, **Річні Збори**, в товариській залі, 14 Мейпл Евню, в год. 2-ій по пол. — М. Попович, секр.

МІЛВІЛ, Н. Дж. — Тов. ім. Стефана Мельничука, Відд. 331, **Річні Збори**, в год. 2-ій по пол. А. Романюк, секр.

БОФФАЛО, Н. Й. — Бр. св. о. Николая, Відд. 127, **Річні Збори**, в залі церковній при Філмор і Онейда вул., в год. 11.30 перед пол. — М. Левицький, секр.

СТ. ЛУЇС, Мо. — Тов. св. Володимира, Відд. 179, **Річні Збори**, в УНДомі, під ч. 2838 Маґнолія вул., в год. 1.30 по пол. — Ів. Назар, секр.

КУРТІС БЕЙ, Мд. — Бр. св. Петра і Павла, Відд. 81, **Річні Збори**, в залі церковній, в год. 2-ій по пол. — А. Блаущак, секр.

ДОНОРА, Па. — Бр. св. о. Николая, Відд. 232, **Річні Збори**, в залі церковній св. Николая. — С. Сенко, секр.

МАГАНОЙ СИТІ, Па. — Тов. Запорозька Січ, Відділ 305, **Річні Збори**, зараз по другій Службі Божій, о год. 11. — М. Гентош, секр.

КЕНЗАС СИТІ, Мо. — Бр. св. Володимира, Відд. 323, **Річні Загальні Збори**, в Відділовій залі ч. 10 Феррі, в год. 1-ій по пол. — М. Білик, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж. — Сестр. Любов, Відд. 37, **Річні Збори** в УНДомі, 214 — 216 Фултон вул., в год. 3-ій по пол. — А. Гнатюк, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Місячні Збори Тов. „Дністер", Відд. 430, в Укр. Клюбі при Френклін вул. — О. Бакай.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Відд. 397, Збір вкладок від год. 12-ої в пол. — О. Штогрин, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКР. НАРОДНОГО СОЮЗА

Посмертні згадки

Анастасія РУБЛЬОВСЬКА — з дому Осим, довголітня членка Відд. 280 в Скрентоні, Па., померла 23-го листопада 1960 року. Покійна походила із села Храплічі, пов. Перемишль, Зах. Україна. Покійна полишила у великому смутку мужа Романа, сина Володимира і доньку Гелен, невістку, зятя, одного внука, сестру та в Краю брата і сестру. Похорон відбувся 26-го листопада 1960 року з пох. заведення до церкви св. Арх. Михаїла, при участі Родини, Членів Відділу та Знайомих, на парафіяльний цвинтар. — В. Ій П.!
Р. Рубльовський, секр.

• РОЗШУКИ •

АНТОНІНА МАМАЙКА пошукує **ПАВЛИНУ КУЗЬМОВИЧ** з дому **МАМАЙКО**, яка має перебувати в Ню Йорку або околиці. Проситься зголоситись до „Самопомочі" в Ню Йорку, 98 Second Avenue.

• MISCELLANEOUS •

• REAL ESTATE •

ТАРЗАН, ч. 4,569. Смерть Джіма.

Тарзан шукав схоронища в засекреченій кімнаті і стояв перед гарною жінкою..., королевою Теві!

Він засміявся з заспокоєнням. — Мій приятель Біґґім говорив мені про вас. Можливо, я міг би помогти...

— Ніхто не може помогти, — з жалем сказала Теві. — Джім вже не живе...